

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012111
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121012111.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.06.2022, č. k. OT/267/2021-187, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 16.06.2022, č. k. OT/267/2021-187 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 08.10.2021 v čase o 18:50 hod. v obci A., na tribúne nachádzajúcej sa pri futbalovom ihrisku, fyzicky (spoločne s už skôr odsúdeným C. D.) napadli poškodeného E. F. a to tak, že po vzájomnej slovnej konfrontácii ho ods. C. D. najprv začal ťahať za ruku a škrtiť a následne, po čom poškodeného udrel rukou do oblasti hlavy, následkom čoho obaja spadali na podlahu tribúny, následne sa ods. C. D. postavil a kopol do poškodeného, ktorý zostal ležať na podlahe, po tom čo sa poškodený postavil pristúpil k nemu obž. A. B., ktorý ho udrel do tváre, následkom čoho poškodený opäť spadol na podlahu a keď sa postavil, tak ho obžalovaný a ods. D. spoločne začali opakovane udierať, kým opäť nespadol na podlahu, takýto útok sa opakoval niekoľkokrát, po čom z miesta odišiel ods. C. D., ktorý sa asi po minúte vrátil k obž. A. B., ktorý opakovane udieral poškodeného na tribúne, čím svojim konaním spôsobili poškodenému E. F. ľahké zranenia s dobou liečenia päť až sedem dní, teda spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva v spojení s § 20 Trestného zákona. Za to ho súd prvého stupňa odsúdil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu do stredného stupňa stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, na hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení a osobitným podaním zo dňa 30.08.2022, odvolanie, a to proti výroku o vine a proti výroku o treste. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní práva na podanie odvolania výslovne vzdal.

3. Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom obhajcu, a to podaním zo dňa 18.01.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. Súd zohľadnil predmetný skutok len optikou trestného práva. Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol či spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Skutok kladenú mu za vinu nevykazuje vyššiu mieru závažnosti než nepatrnú.

3.2. Súd ako aj svedok C. D. a svedkyňa A. G. konštatovali, že konfliktu medzi ním a poškodeným predchádzalo konanie poškodeného, ktorú na jeho osobu verbálne útočil. Skutok bol pritom posilnený aj účinkami alkoholu.

3.3. Predmetom ochrany trestného činu výtržníctva nie sú individuálne záujmy jednotlivých občanov, ale širšie poňatý komplex vzťahov, ktorými je usporiadaná koexistencia väčšej pospolitosti ľudí na určitom mieste, okruhu a pod. Ak má byť nejaké konanie považované za výtržnosť, musí sa určitým výraznejším spôsobom dotýkať verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov. Je potrebné zamerať sa hlavne na to, aká bola intenzita útoku, jeho typické črty a priebeh, ktorými je výraznou mierou charakterizovaný predovšetkým spôsob spáchania činu.

3.4. Formy výtržnickeho konania musia narušovať občianske spolužitie hrubo. Pôjde najmä o prípady, keď posudzované konanie má charakter zjavnej svojvôle, bezohľadnosti a vyhranenej jednostrannosti v tom, že páchatel sleduje presadenie svojho záujmu na úkor ostatných občanov.

3.5. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku ho podľa § 285 písm. b) ho oslobodil spod obžaloby.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie na deň 02.11.2023, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že prvostupňový súd sa s materiálным korektívom vysporiadal, uložený trest nie je prísny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť. Obhajca obžalovaného zdôraznil, že obžalovaný momentálne vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace, a preto navrhuje, aby odvolací súd upustil od uloženia ďalšieho trestu. Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí ospravedlnil za svoje konanie, uviedol, že poškodený ho napadol a on sa bránil. Reagoval prehnane a žiada, aby mu odvolací súd upustil od potrestania alebo mu dal postačujúci trest. Daného skutku ľutuje.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

9. Obžalovaný v rámci odvolacieho konania nevzniesol voči skutkovej vete napadnutého rozsudku ani voči spôsobu hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom žiadne námietky. Odvolacie námietky obžalovaného smerujú voči právnej časti výroku o vine a výroku o treste napadnutého rozsudku.

10. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že skutok sa stal dňa 08.10.2021 (piatok) o 18:50 hod. na tribúne pri futbalovom ihrisku v obci A., teda na mieste verejnosti prístupnom, pričom tento priestor bol snímaný aj kamerovým systémom. Jednalo sa o čas a miesto, kedy možno predpokladať pohyb osôb v jeho okolí, čím je naplnený právny pojem „miesto verejnosti prístupné“.

11. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, že medzi poškodeným a obžalovaným a odsúdeným C. D. pred spáchaním skutku prebehla slovná konfrontácia. Následne odsúdený C. D. začal poškodeného škrtiť, udrel ho rukou do hlavy, do poškodeného, ktorý ležal na zemi, kopol. Po tom, čo sa poškodený postavil prišiel k nemu obžalovaný A. B., ktorý poškodeného udrel do tváre, poškodený spadol a keď sa postavil, obžalovaný spoločne s odsúdeným C. D. ho začali udierať, až poškodený spadol, toto konanie obžalovaného a odsúdeného C. D. sa opakovalo, a po tom, čo odsúdený C. D. odišiel, obžalovaný poškodeného stále opakovane udieral.

12. Obžalovaný v podanom odvolaní namieta, že samotnému napadnutiu poškodeného jeho osobou predchádzal verbálny útok poškodeného na jeho osobu. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku je zrejmé, že medzi poškodeným a obžalovaným prebehol verbálny konflikt, avšak reakcia obžalovaného na tento konflikt formou fyzického útoku na hlavu poškodeného, dôsledkom ktorej poškodený spadol na tribúnu, možno jednoznačne hodnotiť ako neadekvátny prakticky akejkolvek verbálnej konfrontácii. Z hľadiska trestnoprávneho posúdenia stíhaného skutku je však nevyhnutné zohľadniť, že obžalovaný v útoku na poškodeného pokračoval aj po tom, ako sa zo zeme postavil, a to až do vtedy, kým opäť nespadol na zem. Obžalovaný dokonca vo fyzickom útoku na poškodeného pokračoval aj po tom, ako odsúdený C. D. svoj útok voči poškodenému ukončil a opakovane poškodeného udieral. Zo strany obžalovaného sa tak nejednalo je jeden útok, ktorý by bezprostredne reagoval na jeho verbálny konflikt s poškodeným, ale o sériu fyzických útokov voči poškodenému, ktoré je, vzhľadom na ich početnosť a intenzitu, potrebné podradiť pod právny pojem „výtržnosť napadnutím iného“.

13. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že na mieste skutku sa nachádzali aj svedkyne A. G. a H. I., ktoré tento konflikt vnímali. Svedkyňa H. I. uviedla, že po tom, ako začali obžalovaný a odsúdený C. D. poškodeného biť, snažili sa ich upokojiť, no nič nepomáhalo, a keď začala byť situácia vyhrotená, so svedkyňou A. G. odišli preč, čo potvrdila aj svedkyňa A. G.. Aj z výpovedí predmetných svedkýň je zrejmé, ako na nich napadnutie poškodeného obžalovaným a odsúdeným C. D. pôsobilo a z miesta skutku v dôsledku tohto negatívneho zážitku radšej odišli. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu taktiež vyplynulo, že na mieste činu sa po bitke nachádzalo veľké množstvo krvi, čo dokumentuje charakter útoku na poškodeného, ktorý počas neho krvácal a zároveň dokresľuje jeho vplyv na osoby, ktoré tento útok mohli vnímať.

14. Sumarizujúc body 10. až 13. tohto uznesenia možno jednoznačne uzavrieť, že vzhľadom na intenzitu útoku obžalovaného na poškodeného, jeho trvanie (niekoľko minút), jeho niekoľkonásobné opakovanie a krvácajúce zranenia poškodeného, je závažnosť spáchaného prečinu vyššia ako nepatrná a toto konanie obžalovaného je nevyhnutné kvalifikovať ako trestný čin, konkrétne trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

15. Odvolací súd tak odvolacie námietky obžalovaného k právnej časti výroku o vine napadnutého rozsudku vyhodnotil ako nedôvodné, keďže právne závery prvostupňového súdu zodpovedajú skutkovej vete napadnutého rozsudku.

16. Obžalovaný sa v odvolacom konaní dožadoval uloženia miernejšieho trestu, konkrétne upustenia od ďalšieho trestu, keďže aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.05.2022, sp. zn. 5T/19/2022, príp. uloženia miernejšieho trestu.

17. Odvolací súd primárne skúmal, či v prípade stíhanej trestnej činnosti a trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.05.2022, sp. zn. 5T/19/2022, neprichádza do úvahy súbeh trestnej činnosti.

18. V konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5T/19/2022 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania skutkov zo dňa 04.12.2021, 03.01.2022 a 04.01.2022. V prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil stíhaného skutku dňa 08.10.2021. K prerušeniu súbehu medzi týmito trestnými činmi prišlo dňa 12.10.2021, kedy bol obžalovanému doručený v tejto veci trestný rozkaz zo dňa 12.10.2021, proti ktorému obžalovaný podal odpor, a preto obžalovanému bolo nevyhnutné ukladať za tento trestný čin samostatný trest.

19. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom správne vyhodnotil aj existenciu prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol odsúdený (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 1T/69/2017). Prvostupňový súd pri určení výmery trestu správne zohľadnil aj trestnú minulosť

obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním stíhaného skutku 9 krát odsúdený (odsúdenia v konaniach vedených na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9T/44/2019 a sp. zn. 5T/19/2022 nasledovali až po spáchaní stíhaného skutku) a tohto trestného činu sa dopustil pomerne krátko po jeho prepustení z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

20. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

21. Prvostupňový súd tak pri ukladaní trestu správne zohľadnil jednak osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a účelnosť doposiaľ uložených trestov a dospel k správnejmu záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je spôsobilé u obžalovaného dosiahnuť účel trestu. Pokiaľ obžalovaný v minulosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý naposledy vykonal dňa 02.08.2021 a po jeho vykonaní opätovne páchal trestnú činnosť, nemožno sa domnievať, že uloženie alternatívneho trestu, trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom alebo miernejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody v tomto prípade splní svoj účel. Rovnaké závery možno vzťahovať aj na požiadavku obžalovaného o upustení od uloženia ďalšieho trestu, keď trestnej činnosti, za ktorej spáchanie aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, sa dopustil ako nepravej recidívy k trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Prvostupňový súd odôvodnil aké skutočnosti zohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanému a trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom možno považovať za primeraný.

22. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.